SKLEPI

SKLEP SVETA (EU) 2022/895

z dne 24. maja 2022

o pooblastilu za začetek pogajanj v imenu Evropske unije o celoviti mednarodni konvenciji o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 82(1) in (2) ter člena 83(1) v povezavi s členom 218(3) in (4) Pogodbe,

ob upoštevanju priporočila Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Generalna skupščina Združenih narodov je 27. decembra 2019 sprejela Resolucijo 74/247 o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene, s katero je sklenila ustanoviti odprt *ad hoc* medvladni strokovni odbor, v katerem so zastopane vse regije, za pripravo celovite mednarodne konvencije o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene.

(2) Unija je že sprejela pravila, ki zajemajo nekatere, vendar ne vse elemente, ki se bodo verjetno obravnavali za vključitev v celovito mednarodno konvencijo o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene. Ta pravila vključujejo zlasti instrumente o kazenskem materialnem pravu ([1]), policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah ([2]) in o minimalnih standardih procesnih

([1]) Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1); Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8); Direktiva (EU) 2019/713 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ (UL L 123, 10.5.2019, str. 18).

([2]) Akt Sveta z dne 29. maja 2000 o ustanovitvi Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije, v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji (UL C 197, 12.7.2000, str. 1); Uredba (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ (UL L 295, 21.11.2018, str. 138); Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53); Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih skupinah (UL L 162, 20.6.2002, str. 1); Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42); Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

pravic ([3]) ter zaščitnih ukrepih za varstvo podatkov in zasebnosti ([4]). Ker je bila zakonodaja že predlagana in obravnavana na dodatnih povezanih področjih, bi bilo treba te predloge upoštevati tudi toliko, kolikor je njihov cilj povečati učinkovitost pravnega okvira Unije.

(3) Zato lahko celovita mednarodna konvencija o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene vpliva na nekatera pravila Unije ali spremeni njihovo področje uporabe.

(4) Da bi zaščitili celovitost prava Unije in zagotovili nadaljnjo usklajenost pravil mednarodnega prava in prava Unije, mora Komisija poleg držav članic v zadevah, ki spadajo v pristojnost Unije, kot je opredeljena v Pogodbah in v zvezi s katerimi je Unija sprejela pravila, sodelovati pri pogajanjih o celoviti mednarodni konvenciji o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene.

(5) Svet je 22. marca 2021 sprejel sklepe o strategiji EU za kibernetsko varnost v digitalnem desetletju. Svet je v sklepih opozoril, da bi se lahko več vidikov pogajanj o celoviti mednarodni konvenciji o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene nanašalo na skupno zunanjo in varnostno politiko, pri čemer je poudaril, da „podpira in promovira Budimpeško konvencijo o kibernetski kriminaliteti in tekoče delo za pripravo Drugega dodatnega protokola k navedeni konvenciji. Poleg tega še naprej sodeluje v večstranskih izmenjavah o kibernetski kriminaliteti, med drugim tudi v okviru procesov, povezanih s Svetom Evrope, Uradom Združenih narodov za droge in kriminal (UNODC) in Komisijo za preprečevanje kriminala in kazensko pravosodje (CCPCJ), da bi se zagotovilo okrepljeno mednarodno sodelovanje v boju proti kibernetski kriminaliteti, vključno z izmenjavo najboljših praks in tehničnega znanja ter podporo za krepitev zmogljivosti, ob hkratnem spoštovanju, spodbujanju in varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.“

(6) Ta sklep ne bi smel posegati v delitev pristojnosti med Unijo in njenimi državami članicami, kakor je opredeljena v Pogodbah, glede sodelovanja držav članic v pogajanjih za celovito mednarodno konvencijo o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene in morebitne poznejše odločitve o sklenitvi, podpisu ali ratifikaciji take konvencije.

(7) Pogajalske smernice iz dodatka k temu sklepu, so naslovljene na Komisijo in se lahko po potrebi revidirajo in dopolnjujejo glede na potek pogajanj.

(8) V skladu z načelom lojalnega sodelovanja bi morale Komisija in države članice med pogajalskim procesom tesno sodelovati, tudi v obliki rednih stikov s strokovnjaki držav članic in predstavniki držav članic v New Yorku in na Dunaju.

([3]) Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1); Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1); Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1); Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1); Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1); Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

([4]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1); Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89); Direktiva 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L 337, 18.12.2009, str. 11).

(9) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 18. maja 2022 ([5]).

(10) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), in brez poseganja v člen 4 tega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.

(11) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Komisija je pooblaščena, da v imenu Unije v zvezi z zadevami, ki spadajo v pristojnost Unije, kot je opredeljena v Pogodbah in v zvezi s katerimi je Unija sprejela pravila, začne pogajanja o celoviti mednarodni konvenciji o boju proti uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v kriminalne namene.

2. Pogajanja potekajo na podlagi pogajalskih smernic Sveta iz dodatka k temu sklepu, ki se lahko po potrebi revidirajo in dopolnjujejo glede na potek pogajanj.

Člen 2

Komisija vodi pogajanja ob posvetovanju z Delovno skupino za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah, ki je imenovana za posebni odbor v smislu člena 218(4) PDEU.

Komisija redno poroča posebnemu odboru iz prvega odstavka o ukrepih, sprejetih na podlagi tega sklepa, in se z njim redno posvetuje.

Kadar koli Svet to zahteva, mu Komisija poroča o poteku in izidu pogajanj, tudi v pisni obliki.

Glede vsebine pogajanj, ki spada v deljene pristojnosti Unije in njenih držav članic, Komisija in države članice med pogajalskim procesom tesno sodelujejo, da zagotavljajo enotno zastopanje Unije in njenih držav članic na mednarodni ravni.

Člen 3

Ta sklep in njegov dodatek se objavita takoj po njunem sprejetju.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Komisijo.

([5]) Mnenje z dne 18. maja 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

V Bruslju, 24. maja 2022

Za Svet
predsednik
B. LE MAIRE

DODATEK

SMERNICE ZA POGAJANJA O CELOVITI MEDNARODNI KONVENCIJI O BOJU PROTI UPORABI INFORMACIJSKIH IN KOMUNIKACIJSKIH TEHNOLOGIJ V KRIMINALNE NAMENE

V zvezi s pogajalskim procesom bi si morala Unija prizadevati za naslednje:

(1) Pogajalski proces je odprt, vključujoč in pregleden ter temelji na sodelovanju v dobri veri.

(2) Pogajalski proces omogoča smiselno sodelovanje vseh zadevnih deležnikov, vključno s predstavniki civilne družbe, zasebnim sektorjem, akademskimi krogi in nevladnimi organizacijami.

(3) Prispevki, prejeti od vseh članic Združenih narodov, se obravnavajo enako, da se zagotovi vključujoč proces.

(4) Pogajalski proces temelji na učinkovitem in realističnem delovnem programu.

V zvezi s splošnimi cilji za pogajanja bi si morala Unija prizadevati za naslednje:

(5) Konvencija zagotavlja visoko raven varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin, hkrati pa je učinkovit instrument za organe kazenskega pregona in pravosodne organe v globalnem boju proti kibernetski kriminaliteti, s ciljem spodbujati in krepiti ukrepe za učinkovitejše in uspešnejše preprečevanje kibernetske kriminalitete in boj proti njej, spodbujati in olajšati mednarodno sodelovanje, zagotavljati visoko raven varstva pravic žrtev ter podpirati krepitev zmogljivosti in tehnično pomoč v boju proti kibernetski kriminaliteti.

(6) V celoti se upošteva obstoječi okvir dobro preizkušenih mednarodnih in regionalnih instrumentov in prizadevanj, kot se odraža v resolucijah Generalne skupščine Združenih narodov 74/247 in 75/282. V skladu s tem je Konvencija združljiva z obstoječimi mednarodnimi instrumenti, zlasti s Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu iz leta 2000 in njenimi protokoli, Konvencijo Združenih narodov proti korupciji iz leta 2003, Budimpeško konvencijo Sveta Evrope o kibernetski kriminaliteti iz leta 2001 in njenimi protokoli, pa tudi z drugimi ustreznimi mednarodnimi in regionalnimi instrumenti, zlasti v zvezi z varstvom človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Konvencija nikakor ne vpliva na njihovo uporabo ali nadaljnji pristop katere koli države k tem obstoječim instrumentom in prav tako je, kolikor je mogoče, preprečeno nepotrebno podvajanje.

(7) Delo in rezultati odprte medvladne strokovne skupine za izvedbo celovite študije o kibernetski kriminaliteti, kot je bila dogovorjena z Resolucijo Generalne skupščine Združenih narodov 75/282, se v celoti upoštevajo.

(8) Z določbami Konvencije je doseženo največje možno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Države članice EU bi morale biti sposobne spoštovati mednarodno pravo in pravo EU, vključno s temeljnimi pravicami, svoboščinami in splošnimi načeli prava EU, kot so zapisani v Pogodbah Evropske unije in Listini o temeljnih pravicah. Določbe Konvencije bi morale biti združljive tudi z mednarodnimi trgovinskimi obveznostmi EU in njenih držav članic.

V zvezi z vsebino pogajanj bi si morala Unija prizadevati za naslednje:

(9) Konvencija določa opredelitve kaznivih dejanj, ki se lahko storijo le z uporabo računalniških sistemov.

(10) Pod pogojem, da so zagotovljeni zadostni pogoji in zaščitni ukrepi ter ustrezno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, bi lahko Konvencija kot izjema od načela iz odstavka 9 določila opredelitve kaznivih dejanj, ki se lahko storijo brez uporabe računalniških sistemov, vendar jih je mogoče v določenih okoliščinah omogočiti z uporabo računalniških sistemov, a le v primerih, ko se zaradi vpletenosti informacijskih sistemov bistveno spremenijo značilnosti ali učinek kaznivih dejanj.

(11) Kazniva dejanja so jasno in ozko opredeljena na tehnološko nevtralen način. Opredelitve so skladne z opredelitvami iz drugih ustreznih mednarodnih ali regionalnih konvencij, zlasti na področju kibernetske kriminalitete, ter z mednarodnimi standardi človekovih pravic in temeljnimi svoboščinami.

(12) Konvencija določa pravila o pomoči pri takih kaznivih dejanjih in napeljevanju k njim, ter po potrebi o poskusu takih kaznivih dejanj, o odgovornosti fizičnih in pravnih oseb za taka kazniva dejanja, o določitvi pristojnosti za taka kazniva dejanja ter o učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcijah in ukrepih v zvezi s takimi kaznivimi dejanji, ki so združljivi z drugimi ustreznimi mednarodnimi ali regionalnimi konvencijami, zlasti na področju organiziranega kriminala ali kibernetske kriminalitete, in z mednarodnimi standardi človekovih pravic.

(13) Konvencija določa postopkovne kazenske ukrepe, ki organom omogočajo učinkovito preiskovanje kibernetske kriminalitete, ki bi lahko pod pogojem, da so zagotovljeni zadostni zaščitni ukrepi, vključevali ukrepe za hrambo ali pridobitev elektronskih dokazov o kakršnem koli kaznivem dejanju v okviru kazenske preiskave ali postopka in, kadar poleg tega obstajata dokazana potreba in dodana vrednost, ukrepe za zamrznitev in zaplembo premoženjske koristi, pridobljene s takimi kaznivimi dejanji, ob ustreznem upoštevanju načel sorazmernosti, zakonitosti in nujnosti ter varstva pravic v zvezi s spoštovanjem zasebnosti in varstva osebnih podatkov.

(14) Ti postopkovni kazenski ukrepi niso v nasprotju z drugimi ustreznimi mednarodnimi ali regionalnimi konvencijami, zlasti na področju organiziranega kriminala ali kibernetske kriminalitete, ter so združljivi s takimi konvencijami in mednarodnimi standardi človekovih pravic in temeljnimi svoboščinami.

(15) Postopkovni ukrepi za zavarovanje ali pridobitev elektronskih dokazov vsebujejo jasno in ozko opredelitev vrste zajetih podatkov. Postopkovni ukrepi za sodelovanje s subjekti zasebnega sektorja zagotavljajo, da je breme za take subjekte sorazmerno in da subjekti zasebnega sektorja v celoti spoštujejo zakone za zaščito človekovih pravic svojih uporabnikov. Konvencija zagotavlja pravno jasnost za ponudnike spletnih storitev (npr. ponudnike internetnih storitev) pri njihovih stikih z organi kazenskega pregona držav pogodbenic Konvencije. Postopkovni ukrepi za odstranjevanje nezakonitih spletnih vsebin se nanašajo le na nezakonite vsebine, ki so dovolj specifične in ozko opredeljene v Konvenciji.

(16) Konvencija določa ukrepe sodelovanja, ki organom različnih držav pogodbenic instrumenta omogočajo učinkovito sodelovanje z medsebojno pravno pomočjo, vključno z vzpostavitvijo kontaktnih točk, za namene kazenskih preiskav ali postopkov v zvezi s kaznivimi dejanji, opredeljenimi v instrumentu. Prav tako bi lahko določala take ukrepe sodelovanja z namenom ohranjanja ali pridobivanja elektronskih dokazov o kakršnem koli kaznivem dejanju v okviru kazenske preiskave ali postopka, pod pogojem, da za te ukrepe veljajo zadostni pogoji in zaščitni ukrepi v skladu z nacionalno zakonodajo držav, s čimer bo zagotovljeno ustrezno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

(17) Ti ukrepi sodelovanja so združljivi z drugimi ustreznimi mednarodnimi ali regionalnimi konvencijami, zlasti na področju organiziranega kriminala ali kibernetske kriminalitete, in niso v nasprotju s takimi konvencijami, mednarodnimi standardi človekovih pravic in temeljnimi svoboščinami.

(18) Za ukrepe sodelovanja veljajo pogoji, določeni z zakonodajo zaprošene pogodbenice, in določajo obsežne razloge za zavrnitev, ki zagotavljajo varstvo temeljnih pravic, vključno s pravico do varstva osebnih podatkov, tudi v okviru prenosov osebnih podatkov, in obstojem dvojne kaznivosti.

(19) Konvencija določa stroge pogoje in močne zaščitne ukrepe za zagotovitev, da lahko države članice EU spoštujejo in varujejo temeljne pravice, svoboščine in splošna načela prava EU, kot so zapisani v Pogodbah Evropske unije in Listini o temeljnih pravicah, vključno zlasti z načeli sorazmernosti, zakonitosti in nujnosti v zvezi s kaznivimi dejanji in kaznimi, procesnimi jamstvi in pravicami, pravico do učinkovitega sodnega varstva, domnevo nedolžnosti, pravico do poštenega sojenja in pravico do obrambe oseb, ki so v kazenskem postopku, pravico, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat, pa tudi pravico do zasebnosti, pravico do varstva osebnih podatkov in elektronskih komunikacijskih podatkov pri obdelavi takih podatkov, vključno s prenosom organom v državah zunaj Evropske unije, ter pravico do svobode izražanja in obveščanja. Konvencija zlasti zagotavlja, da lahko države članice EU izpolnijo zahteve za mednarodne prenose osebnih podatkov v smislu Direktive (EU) 2016/680, Uredbe (EU) 2016/679 in Direktive 2002/58/ES. Pogoji in zaščitni ukrepi zagotavljajo tudi varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin v skladu z mednarodnimi standardi človekovih pravic. To velja za celotno Konvencijo, vključno s postopkovnimi ukrepi in ukrepi sodelovanja, tudi tistimi, ki lahko znatno posegajo v pravice posameznikov.

(20) Konvencija zagotavlja podlago za prostovoljne ukrepe za krepitev zmogljivosti za podporo državam pri izvajanju učinkovitih preiskav in postopkov v zvezi s kibernetsko kriminaliteto ter pri pridobivanju elektronskih dokazov za preiskave in postopke v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji, vključno s tehnično pomočjo in usposabljanjem. Urad Združenih narodov za droge in kriminal ima jasno opredeljeno vlogo pri izvajanju takih ukrepov.

(21) Konvencija zagotavlja, da žrtve kibernetske kriminalitete prejmejo ustrezno pomoč, podporo, zaščito in dostop do odškodnine.

(22) Konvencija zagotavlja podlago za praktične ukrepe za preprečevanje kibernetske kriminalitete, ki so jasno opredeljeni in strogo omejeni ter ločeni od ukrepov kazenskega postopka, ki bi lahko posegali v pravice in svoboščine posameznikov ali pravnih oseb.

V zvezi z delovanjem Konvencije bi si morala Unija prizadevati za naslednje:

(23) Konvencija ohranja obstoječe svetovne in regionalne instrumente ter stalno mednarodno sodelovanje v svetovnem boju proti kibernetski kriminaliteti. Države članice Evropske unije lahko v medsebojnih odnosih zlasti še naprej uporabljajo pravila Evropske unije.

(24) Konvencija določa ustrezen mehanizem za zagotovitev njenega izvajanja in končne določbe, vključno z reševanjem sporov, podpisom, ratifikacijo, sprejetjem, odobritvijo in pristopom, začetkom veljavnosti, spremembo, začasno prekinitvijo, odpovedjo in depozitarjem ter jeziki, ki so, kadar je to mogoče in primerno, oblikovane v skladu z določbami drugih ustreznih mednarodnih ali regionalnih konvencij, zlasti na področju organiziranega kriminala ali kibernetske kriminalitete.

(25) Konvencija Evropski uniji omogoča, da postane njena pogodbenica.

V splošnem je postopek za pogajanja naslednji:

(26) Komisija bi si morala prizadevati za zagotovitev skladnosti Konvencije z ustrezno zakonodajo in politikami Unije ter z zavezami Unije v okviru drugih ustreznih večstranskih sporazumov.

(27) Komisija bi se morala v imenu Unije pogajati o zadevah, ki so v njeni pristojnosti, v skladu s Pogodbama in v zvezi s katerimi je Unija sprejela predpise.

(28) Pogajanja, vključno z vsakim krogom pogajanj, morajo biti pripravljena dovolj zgodaj. Komisija zato Svet obvesti o predvidenem časovnem načrtu in o vprašanjih, o katerih se je treba pogajati, in čim prej predloži zadevne informacije.

(29) V skladu z načelom lojalnega sodelovanja bi morale Komisija in države članice med pogajalskim procesom tesno sodelovati, tudi z rednimi stiki s strokovnjaki in predstavniki držav članic na Dunaju in v New Yorku.

(30) Pred pogajalskimi srečanji se sestane Delovna skupina za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah, da se opredelijo ključna vprašanja, oblikujejo mnenja in zagotovijo smernice, vključno z izjavami oziroma pridržki.

(31) Komisija Delovni skupini za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah poroča o izidu pogajanj po vsakem pogajalskem srečanju, tudi pisno.

(32) Komisija obvesti Svet in se posvetuje z Delovno skupino za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah o vseh pomembnih vprašanjih, ki bi se lahko pojavila med pogajanji.